

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4585/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Дуловић адвокат из ..., против тужене АП Војводина, коју заступа Правобранилаштво Аутономне покрајине Војводине, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 1189/21 од 25.05.2021. године, у седници већа одржаној 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 1189/21 од 25.05.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду П 20/2019 од 06.04.2021. године, одбачен је предлог за понављање поступка који је тужилац поднео дана 20.11.2020. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж 1189/21 од 25.05.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђено је решење Вишег суда у Новом Саду П 20/2019 од 06.04.2021. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. и став 2. тачка 7, с позивом на члан 420. став 5. Закона о парничном поступку.

Испитујући изјављену ревизију, у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту ЗПП), Врховни касациони суд је установио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, пресудом Вишег суда у Новом Саду П 20/2019 од 11.02.2020. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужена исплати 10.000.000,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења

тужбе до исплате, као и захтев за накнаду трошкова. Наведена пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1579/2020 од 10.09.2020. године. Тужилац је дана 20.11.2020. године, лично поднео предлог за понављање поступка из разлога прописаних чланом 426. тачка 10. ЗПП указујући да је стекао могућност да употреби нове доказе на основу којих би, да су употребљени у правноснажно окончаном поступку, за њега била донета повољнија одлука. Нижестепени судови су, имајући у виду да је предлог за понављање поступка поднео тужилац лично, који није адвокат, одбацили предлог за понављање поступка као недозвољен, с позивом на одредбе члана 430. став 1. у вези члана 85. став 6. ЗПП.

Не стоји ревизијска тврдња да је побијана одлука захваћена битном повредом из члана 374. став 1. у вези члана 85. ЗПП. У конкретном случају, предлог за понављање поступка изјавио је и својеручно потписао тужилац, који није адвокат, супротно одредби члана 85. став 6. ЗПП којом је изричито прописано да странку у поступку по ванредним правним лековима мора да заступа адвокат, изузев ако је сама адвокат. То је императивна одредба којом се странкама законом одузима постулативна способност. Само предлогом за понављање поступка поднетим од стране адвоката може се иницирати поступак по том ванредном правном леку. При томе, предлог поднет од стране неовлашћеног лица не може се накнадно оснажити и постати дозвољен. Ово из тог разлога што је право значење одредбе члана 85. став 6. ЗПП језички неупитно, због чега нема места тумачењу ове одредбе. Право значење ове одредбе недвосмислено указује да се свако обраћање суду подношењем ванредног правног лека може правно ваљано извршити само путем поднесака сачињених и поднетих суду од стране овлашћеног пуномоћника адвоката. Само изузетно то може учинити и странка лично која је адвокат, што овде није био случај.

Имајући у виду наведено, а како у конкретном случају предлог за понављање поступка није изјавио пуномоћник који је адвокат, већ странка лично, то су правилно нижестепени судови овако поднет предлог за понављање поступка одбацили као недозвољен.

Нису основани наводи ревизије којима се указује да тужилац није био позван на рочиште одржано поводом предлога за понављање поступка на који начин је учињена повреда из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП, чиме је тужиоцу ускраћена могућност да расправља пред судом. Чланом 430. став 1. ЗПП прописано је да ће неблагоприятне (члан 428), непотпуне (члан 429. став 2) или недозвољене (члан 85. став 6. и члан 428) предлоге за понављање поступка првостепени суд одбацити решењем без одржавања рочишта. Из наведеног следи да првостепени суд није имао обавезу да одржи рочиште по недозвољеном предлогу за понављање поступка у смислу члана 431. ЗПП, већ је такав предлог могао да одбаци и без одржавања рочишта применом одредбе члана 430 став 1 ЗПП, због чега су неосновани супротни наводи ревизије. Осим тога, из списка произлази да је тужилац присуствовао рочишту одржаном 05.04.2021. године поводом предлога за понављање поступка заједно са својим пуномоћником ББ, коме је позив за рочиште уредно достављен.

У ревизији тужилац понавља наводе претходно истакнуте у жаби изјављеној против решења којим је одбачен његов предлог за понављање поступка указујући да су тужиоцу због његовог имовног стања нарушена уставна права на једнаку заштиту пред судом, као и да је суд био у обавези да га као неуку странку, у складу са одредбом

члана 85. став 10. упозори да приликом подношења ванредног правног лека мора ангажовати пуномоћника из реда адвоката. Ове наводе је у образложењу побијаног решења ценио другостепени суд, који је за своју одлуку дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић